

Toliau girdėsite paskaitą, Śrīmad Bhāgavatam, I giesmė, 7-tas skyrius, 13-14-tas tekstai. Skaito Jo Dieviškoji Malonybė A.C. Bhaktivedanta Svamis Prabhupāda. Įrašyta 1976 m. rugsėjo 12 d. Vrindavane.

{mp3}SB_1.7.13-14_19760912_Vrindavana{/mp3}

yadā m̐ dhe kaurava-s̐ ṅjayānā
vīre̐ v atho vīra-gati̐ gate̐ u
v̐ kodarāviddha-gadābhimarśa-
bhagnoru-da̐ e dh̐ tarā̐ ra-putre

bhartu̐ priya̐ drau̐ ir iti sma paśyan
k̐ ā-sutānā̐ svapatā̐ śirā̐ si
upāharad vipriyam eva tasya
jugupsita̐ karma vigarhayanti

Kai priešininkų Kauravų bei Pā̐ avų kariai paguldė galvas Kuruk̐ etros mūšio lauke ir kritusieji sulaukė pelnyto atpildo, kai Dh̐ tarā̐ ros sūnus suvaitojęs krito žemėn Bhīmasenos vėzdo perlaužtu stuburu, Dro̐ ācāryos sūnus (Aśvatthāmā) nukirto penkiems miegantiems Draupadī sūnums galvas ir kaip pergalės simbolį atnešė jas savo valdovui, kvailai tikėdamasis jį nudžiuginti. Tačiau Duryodhana nė kiek neapsidžiaugė ir dargi pasmerkė jo pasibjaurėtiną poelgį.